

1. PARTUR

Aftur, hugsaði hon. Nú hefur hann aftur eyguni eftir mæ. Hvort er hann?

Eygu hennara, fyllt við ótryggleika, ferðadust eina lotu kring dansihöld, men heldur ekki á hesum sinni eydaðist tað henni at koma eftir, hvort tað var, ið tóktist óbeinleis stara at henni.

Var hetta bert nakað, hon hugsaði sær? Nei. Avgjørt ekki tað var vist, at onkur var í hølunum, sum hevði ávirkan á hana. Eitt menniskja, hvors eygu kaldga fylgdu henni.

Hon mannaði seg aftur og stardi at teimum, sum dansaðu á gólvinum.

Mikil tónleikur ljómaði av pallinum. Hann tóktist doyva, men kortini ekki. Hon var von við hetta tónleikaspelið, sum hørðliga ringdi seg kring holið. Tað tóktist henni heldur verða torfari at festa eyguni á Bob, har hann stóð á pallinum við ljóðfari sínum. Henni tóktist, sum var tað kenla av einum múri, ið var millum teirra. Ein múrur av fróum ungfolki, sum forðaði teimum báðum.

Serstakliga vóru tað genturnar, sum viðhvørt festu eygu teirra á pallin, festu eyguni á Bob.

Tær bera allar alsk til hansasara, hugsaði hon. Einku undantak. Eg eri ekki einasta gentan, sum ger tað...

Ein ungur drongur trokaði seg gjøgnum fjøldina, yvir móti henni.

— Manja, segði hann. Skulu vit dansa?

Hon risi við høvðinum.

— Nei, Walter.

Drongurin hvarv.

— Halló, Manja!

Tað var Lis, ein av vinkonum hennara, sum talaði. Hon

BERT SEYTJAN

Johnsigurd Johannesen týddi eftir Evu Steen

var myrkhaerð. Andlit hennara var kraftarmikið, og tað var sum muður hennara altið tóktist hava okkurt at siga.

— Hvi stendur tú her, soleiðis í einsemi, helt Lis fram. — Eg beit merki í, at tú vildi ikki dansa við Walter. Hvi dansar tú ikki? Manja vendi sær frá henni.

Eygu hennara leitaðu enn einaferð móti pallinum. Tey tóktust finna hvild haruppi hjá Bob og ljóðfari hansara.

— Hvi dansar tú ikki, tók Lis afturtaftur.

Tað er fimtu ella settu ferð, eg havi lagt til merkis, at tú sigur nei. Hvat bagir sær?

— Eg eri ikki sinnað at dansa við øðrum enn Bob, svaraði Manja.

— Bert við Bob. Góðasta mín. Lis bar í skellilátur.

— Tú er varin, ha? Tað eru bert einstakir og ávisir, ha? Bert við Bob.

Tað ljóðar frálíkt. Nei slíkt havi eg ikki hoyrt áður.

Manja leit spyrjandi at henni

— Lis, øvundar tú sær?

— Øvundi, tvælt.

Lis hevði seg nakað burturfrá.

— Í fyrsta lagi verður Bob at spæla á pallinum leingi. Hann var fer pening fyrri tað. Í øðrum lagi...

— Ja, hvat?

— Í øðrum lagi hevur tú ikki einkarrætt upp á hann.

— Eg havi heldur ikki nevnt tað við einum orði.

— Nei, tað eri eg væl vitandi um, segði Lis ílskliga.

Men tað er kortini sannleikin. Bob er tín, ikki satt? Bert tín.

Vit aðrar megu bert ikki hyggja at honum!

Manja rodnaði.

— Bob og eg ganga saman, svaraði hon. Tað er tað, alt snýr seg um. Og tað samsvarar als ikki við tað, at hann telst millum ognir minar.

Lis gjørdist enn ílskligari.

— Er tú vis í, at tú, nú meðan Bob roynir eydnuna, framvegis fer at verða við lið hansara. Hevur tú gjørt tær nakra mynd um, hvussu torført tað er at royna eydnuna?

Onki er ókeypis. Tað skal nógv til, til tess at vinna á mál. Tað hevði lyst meg at vita, um tú altíð fer at roynast honum hollur stuðul, tá á stendur.

Ella heldur tú, pápi tín er sinnaður...?

Lis snúði sær á og hvarv.

Lærstútt kjóli hennara hevði seg um bæn hennara, og tað var, sum var hon alt í einum vorðin ein dúglig kvinna, við nógvum vitan. Ein kvinna, sum

visti at siga, hvort atburður var neyðugur, til tess at vinna á mál — saman við Bob.

Manja suffaði. Lis hevði allan sannleikan. Tað var mark fyrri, hvussu viðgongdur pápi hennara kundi vera. Tað var ikki í hvørjum fori, hann lat hana sleppa í t. d. Hit House.

Í mesta lagi einaferð um vikuna.

Eyguni ferðadust kring pallin. Samstundis ferðadust tankarnir.

Mundi Bob ein vakran dag fara at vraka kærleika hennara? Og mundi hann hava fyrri neyðini slíka gentu sum Lis? Slíka gentu, hvørs viðurskipti vóru markleys?

Eygu Bobs og hennara hittust ógandi. Hann hevði bert eittans í huganum, ljóðfar sitt.

Manja kundi seg illa. Kendi seg fjara frá øllum teimum.

Manja kundi seg illa. Kendi seg fjara frá øllum teimum. Sum inni vóru. Og tað bøtti ikki um tá Lis kom dansandi fram við henni og segði: Møgu-leikarnir eru avmarkaðir. Bob leggur onki í teg longur. Nú snýr tað seg um okkum bæði.

Manja var um at gráta.

— Ein vakur kjóli, tú hevur latið teg í í kvöld. Ein onnur av vinkonum hennara stóð skamt frá og talaði.

— Eg havi fingið hann frá pápa minum svaraði Manja.

Tað mundi neyvan vera mangir fedrar, sum keyptu dóturum kjólar, hugsaði Manja. Men faðir hennara dugði at skilja millum nútímans og ikki nútímans. Hann kendi sniðini.

Vinkonan hevði seg at Manja og segði:

— Pápi tín? Hevur hann keypt hann? Eg helt, tú sjáur keypti kleði tíni... Gentan hvarv, og Manja var aftur í einseminum.

— Kanska fer Bob at halda, at kjólin er vakur, hugsaði hon.

Hon hevði bert hugsað skamman stund, tá hon gjørdist ræðsluslign.

Eyguni. Tey koldu eyguni. Tey leitaðu eftir henni. Hetta var triðja ferðin innan ein tíma!

Men Manja var framvegis óvitandi, hvørji eygu leitaðu eftir henni.

Tað var okkurt, sum bylgdist í henni og sum boðaði frá, at tað var ein maður, sum vilði henni okkurt.

Tað var stóður í dansinum, og Bob kom niður av pallinum. Hópur av vinmonnum — og -konum flokkaðust um hann.

Í somu løtu byrjaðu aðrir spelmenn at spæla, og dansur helt fram.

Bob kom gangandi móti henni.

— Halló, segði hann. Hann festi sær síðan í eina sigarett og leit seg í kring.

— Tit spæla óført, helt hon fyrri.

— Heldur tú tað?

— Avgjørt.

Alskur hennara tóktist finna hvild í andliti hansara. Tí ungandi andlitinum. Og aftan fyrri alskun ljómaði bert:

Mín Bob, mín Bob.

(Frámhald)

Blind fólk hava hjálp fyrri neyðini

15 milj. blind um allan heim í dag

Tað finnast umleið 15 miljónir blind fólk um allan heim í dag, og meitt verður, at tað fer at verða tvífaldað áðrenn ár 2000.

Fýra fimtingar av teimum blindu búgva í tilafturskommum londum. Tey eru í sváraste neyð fyrri at fáa ein kans at læra blindskrift, so at tey av nýggjum kunnu gerast fœr at

røkja eitt starv. Men tey eru ikki ment at útvega sær neyðugu hjálpinu.

Eygnaðstjórnir sum trachoma og eygnastar og skeivir matvanar forkoma á hvørjum ári sjónina hjá túsundum av kvinnum, monnum og børnum, hóast at hesar sjúkurlægar kunnu verða fyrribyrgdar ella lekjast.

Heimsráðið fyrri heilsu teirra blindu, ið nýliga kom saman í høvuðssæti ILOs í Geneve, mælir til til nýggja stremban og storri alheims hjálp fyrri blind menniskju í Afrika, Asa og Latinamerika. Heimsráðið skilur t.l. at tanna hjálp, sum veit verður teimum blindu, má verða tvífaldað komandi trý árinu, um bæt skal verða um hina álvarssomu støðuna hjá teimum blindu í tilafturskommum londum.

ILO stovnurin hevur higartil veitt beinleis hjálp til meiri

Flytið meinigheitshúsið yvir á Skálatrøð

Nú ætla menn at byggja nýtt meinigheitshús við Tinghúsveg-in, har sum Sloans hús og Heinesens hús standa. Ætlanin hjá meinigheitshúsinum fyrri Meinigheitshúsið í Havn er, at byggja ein betonblokk til meinigheitshús og leiga ein part av honum til Telefonverk Føroya Løgtings — altso ikki eitt hús bygt í Harrans navn, men ein spekula iónsbygning. Ein spádómur sambært biblíuna er gingin út, nevnlíga at mangir prædikunenn skulu trína fram á pallin í úlvaklæðum.

Ná men aftur til meinigheitshúsið. Hvor hevur valt Sofus Svendsen til formann í meinigheitshústýrissráðið, og hvor velur í heila tikið hetta stýrið?

Pápi mín og aðrir ungir

enn 60 tilafturskommum lond til upplæran av sjúklingum, teirra millum blind fólk. Hjálpærlærin har hava verið ymskar í teimum ymsu londum, men allastaðni hevur ILO roynt eftir forimuni at hjálpa sum best.

Fulltrúi

á landsskrivstovuni

Starv sum fulltrúi við embætisprógv er leyst á landsskrivstovuni til setan 1. juli 1973.

Løn eftir tenastumannalógini ella eftir sáttmála.

Umsóknir verða at senda landstýrinum innan 1. juni 1973.

FØROYA LANDSTÝRI

Lýsið í SOSIALINUM!

havnemann tá á døgum bygdu meinigheitshúsið og vóru við til at figga tað.

Eg meini, at meinigheitshúsið í tí líki tað er skal flytast heim á Skálatrøð — har er so ivaleyst av plássi. Ókið har sum meinigheitshúsið nú stendur kann nýast til eitt hart tiltrøngt parkeringspláss. Somuleiðis okkurt við Tinghúsvegin framman fyrri Sloans- og Heinesens hús, kundi verið gjørt til parkeringspláss, meðan hesi bæði húsini kundu verið beind

burtur, tí hesi hús eru full í fyrri. Sloanshús og Heinesens hús siggja «fárlig» út, sum nú er.

Mær vitandi hevur meinigheitstýrið í Havn ikki fingið byggiloyvi til henda ólukkum beton-blokkin við Tinghúsvegin.

Eg heiti tí á býráðið um ikki at geva meinigheitshúsinum koyvi til bygging á økinum við Tinghúsvegin.

Havnarmaður.

